

Sygn. akt I CNP 16/09

POSTANOWIENIE

Dnia 28 kwietnia 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie ze skargi J. R. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego

wyroku Sądu Rejonowego w O.,

z dnia 17 grudnia 1990 r., wydanego

w sprawie z powództwa W. R. (którego następcami prawnymi są: J. R., J. R., M. R.

i M. R.)

przeciwko A.J. R.

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 kwietnia 2009 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

J. R. w dniu 1 grudnia 2008 r. wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w O. z dnia 17 grudnia 1990 r. wydanego w sprawie I C .../90 z powództwa W. R. przeciwko A. J. R. Złożył też wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia tej skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Nowelizacja kodeksu postępowania cywilnego dokonana ustawą z dnia 22 grudnia 2004 r. (Dz. U. z 2005 r. Nr 13, poz. 98) wprowadziła nieznaną dotąd skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia regulując ją w przepisach art. 424¹- 424¹² k.p.c. Wprowadzenie tej instytucji spowodowane było nowelizacją art. 417 k.c. oraz wprowadzeniem nowego art. 417¹ i art. 417² k.c., co nastąpiło na podstawie ustawy nowelizującej kodeks cywilny z dnia 7 czerwca 2004 r. (Dz. U. Nr 162, poz. 1692), która weszła w życie z dniem 1 września 2004 r. W związku z wejściem w życie wskazanych wyżej nowych regulacji prawnych, powstało zagadnienie ram czasowych ich stosowania, a w szczególności daty, od jakiej są zaskarżalne skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocne orzeczenia. Zagadnienie to rozstrzygnął Sąd Najwyższy w uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 26 października 2005 r. III BZP 1/05 (OSNC 2006/5/78) stwierdzając, że skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (art. 424¹ k.p.c.) przysługuje od orzeczeń, które stały się prawomocne od dnia 1 września 2004 r.

Z uwagi na to, że przedmiotem wniesionej przez J. R. skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest wyrok Sądu Rejonowego, który uprawomocnił się przed tą datą, skarga jest niedopuszczalna.

Bezprzedmiotowy i niedopuszczalny jest zatem także wniosek o przywrócenie terminu do jej wniesienia, skoro sama skarga jest niedopuszczalna nie z powodu uchybienia terminu do jej wniesienia, lecz dlatego że w ogóle nie przysługuje.

Niezależnie od tego trzeba wskazać, że wniosła ją osoba nie będąca stroną w sprawie, w której został wydany zaskarżony wyrok, a ponadto nie został spełniony przewidziany w art. 87¹ k.p.c. przymus adwokacko-radcowski obowiązujący w postępowaniu przed Sądem Najwyższym.

Mając to na uwadze Sąd Najwyższy odrzucił skargę oraz wniosek o przywrócenie terminu do jej wniesienia, jako niedopuszczalne (art. 424⁸ § 1 k.p.c. oraz art. 171 w zw. z art. 424¹², art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c.).